

veselje, ki ga otrok nosi na dnu duše, tisto ti pa lahko ostane celo življenje.

Zalibog, je tolikokrat mnenje: »Pač pridejo leta, pa pride blato, pride umazanost. Pa ko bi to res morala biti neizbežna usoda človekova, kako je pa mogel Kristus izreči tiste besede: »Ako ne postanete kakor otroci, ne pridete v nebeško kraljestvo?« Doraste otrok, mora si izvoliti stan, ta ali oni, mora v trpljenje, mora v boje in preizkušnje, pa v vsakem stanu, sredi križev, sredi vseh bojev in sredi skušnjav je velika naša življenjska zapoved beseda Kristusova: »Ako ne postanete kakor otroci...« Ni rekel Kristus zastonj: »Ako ne postanete kakor otroci.« V otroških letih ima človek že nekako po sebi otroško dušo, ki je ponižna, skromna, odkritosrčna, čista, pozneje, ko stopa človek v življenje, pa si mora tako otroško dušo sredi bojev vede in hote ohraniti in izvojevati. In to je tista velika skrivnost, kako si vse življenje ohraniš veselje, srečo otroških let. Naj ostane tvoja duša otroško Bogu vdana, otroško Bogu zvesta, potem ti tudi ostane otroška sreča, ki ostane sredi bojev in sredi težav tisti mir, ki ga je vstali Odrašenik označil apostolom in vsemu svetu, mir, ki ga more dati le Kristus in ga daje le tistim, ki se ga oklepajo z otroško dušo.

Naj bi nas bela nedelja, ta spomin na prvo sv. obhajilo in na našo mladostno srečo, zopet spomnila, kje je naše veselje, kje je naša sreča. Ti, ki tožiš po izgubljenem veselju, po izgubljeni sreči, pa misliš, da se ne more povrniti nikdar več, ne zabi: »Ako ne postanete kakor otroci!« Ti, ki doraščaš in moraš bojevati veliki boj, ali naj tvoja duša še ostane čista, še ostane božja, imej pred očmi: »Ako ne postanete kakor otroci! Starši, ki želite svojim otrokom srečo za celo življenje, ne za bite, ena je sreča, prva in trajna: Ako ne postanete kakor otroci!

— — —

Delo za zjedinenje. Kakor znano, se papež Pij XI. z veliko vnemo trudi za zjedinenje vzhodne cerkve s katoliško. Veliko je ustanov in naprav, ki naj pospešujejo to veliko delo. V Belgiji so začeli ustanavljati posebne samostane, v katerih bodo redovniki delali, predvsem pa molili za zjedinenje. V Belgiji sta dosedaj dva taka samostana, dva nameravajo ustanoviti na Nemškem, enega pa na Solnograškem. Naj nas to vzpodbuja, da se tudi mi zavzamemo za to lepo in veliko misel, da pristopimo k Apostolstvu sv. Cirila in Metoda, da si naročimo list »Kraljestvo božje«, ki ima namen pospeševati zjedinenje.

Skrb za otroke. V Avstriji, kjer hočejo razne organizacije že šolske otroke odtujiti Cerkvi in veri, so katoličani napravili posebno otroško organizacijo, društvo »veselga otroka«. Organizacija se širi res veselo. Imajo po raznih krajih že 126 podružnic te potrebne organizacije. Kako se pa pri nas zanimamo in delamo za »Krščansko šolo«?

Boj zoper nenravnost in pokvarjenost v Avstriji. Kakor povsod, so tudi v Avstriji slabe gmotne razmere. Navadno se trdi, da je tega krivo slabo gospodarstvo. Pred kratkim je imel na Dunaju svoje sborovanje katoliški Volksbund. Na njem je nastopil kot govornik tudi kardinal Diini.

On je v svojem govoru povdaril, da stiska v Avstriji ni samo gospodarsko vprašanje, temveč je treba staviti še tudi drugo veliko vprašanje, kako bi se odpravila nenravnost in razuzdanost, zlasti pri mladini. Kajti v veliki meri je slabega gmotnega stanja krivo to, da je mladina delamržna, zapravljava, razuzdana, brez vesti. Gotovo je imel kardinal čisto prav, saj je razuzdanost med mladino tako velika, da na primer na Dunaju 15 letne nezakonske matere niso nič več nenavadnega. Da bi se taka izkvarjenost kolikor toliko omejila je izdelala Avstrijska vlada zakonski predlog, s katerim bi se pobijalo slabo, opolzlo berilo, po katerem se toliko mladine pohujša in skvari. Tak zakon bi bil potreben gotovo tudi pri nas. Sicer je že v tiskovnem zakonu nekaj tozadevnih določil, a to je še vse premalo. Dokler pa takega zakona nimamo, mora pa paziti krščanska čuječnost, da ne pušča čez prage naših hiš ničesar, kar jemlje naši mladini živo versko zavest in jo spravlja na opolzka, lahkomisljena pota.

„Naš dom“.

Naši dobrotniki. Zalka Kuplen, šivilja v Mariboru; Jožef Novak, invalid, Banovci Križevci Din 5 (drugi dar!); Jožef Mlakar, Češnjica v Bohinju Din 10. Vsega 1990 Din. Bog povrnil!

Popravitel! V »Mladi šivilji« v aprilski številki popravite na strani 111, vrsto 5: »blazinico za pripenjanje« prečrtajte!

Lepe so hiše, če so v njih lepe, domače slike. Tako sliko vam pripravlja za majnik »Naš dom«: Slomska v rdečkastem, škofovskem talarju, z zlato škofovsko verižico in križem, z živordečim pasom. Visoka bo pol metra. Veljala bo kakih 25 Din, naši naročniki pa jo bodo dobili precej cenejše. Upamo, da se nam bodo javili poverjeniki za razprodajo!

Ne čakajte na opomine za naročnino! »Naš dom« noče z advokati in s sodnijo iztirjati naročnine, temveč vedno in vedno lepo prosi: plačajte mu tiste uboge dinarje! Položnice si kupite na pošti in napišite številko 13.577.

Še aprilsko številko smo izdali na 32 straneh. Upamo, da se nam javi dovolj novih naročnikov. Od maja naprej velja »Naš dom« 8 Din (oziroma 13.50 Din).

Dopisniki! Da bodo vaši dopisi poučni in zanimivi, pišite za majsko številko tole: 1. Življenje in delo znamenitih mož ali žen vašega kraja; al pa: 2. Katera knjiga mi je posebno ugajala; kaj je vsebina? — Pišite kratko!

NOVICE

Umivanje nog v mariborski stolni cerkvi na veliki četrtek. Na letošnji veliki četrtek je izvršil lavantinski vladika obred umivanja nog pri dvanajstih starčkih, kojih imena so: Janez Berglez, 80 let star, Alojzij Deutscher 63 let, Janez Drevenšek 66 let, Stefan Feigl 66 let, Jurij Gorjup 74 let, Franc Gsellman 61 let, Janez Karmel 75 let, Jakob Mahanjc 89 let, Filip Rodošek 83 let, Jožef Šerbela 78 let, Jakob Škofič 77 let in Matija Zrnavec 71

let. — Skupna starost teh »apostolov« znaša 883 let.

Spiritual mariborskega bogoslovja umrl. Po težki in dolgotrajni bolezni je umrl v bolnici na Dunaju spiritual mariborskega bogoslovja g. Martin Avšič. Pokojni se je rodil 7. oktobra 1892, v mašnika je bil posvečen 2. julija 1916. Pokopan je bil na Dunaju v petek 6. t. m. Neizprosna smrt nam je utrgala z g. Avšičem mladega vzor duhovnika, ki je bil delaven kot kaptan in priljubljen v službi vzgojitelja našega lavantinskega duhovskega naraščaja. Rajni je bil eden od voditeljev treznostnega gibanja v mariborski oblasti, je veliko pisal na tem polju. Slovel je tudi kot izboren pridigar in je tudi izdal svoje cerkvene govore v posebni knjigi. Prerano umrlemu duhovnemu tovarišu bodi ohranjen najboljši in trajen hvaležen spomin med vsemi, ki so poznali njegovo blago, za vse dobro vneto in požrtvovalno delujočo dušo!

Umril je g. Anton Kožuh, nadučitelj v Dornovi pri Ptujju. Pokoj njegovi blagi duši in iskreno sožalje njegovi žalujoči rodbini!

Strah pred medvedom. Na zapadni kolodvor v Budimpešti je prošli petek pripeljal vlak z Dunaja nekoliko vagonov živali nekega velikega cirkusa. Pri iztovaranju se je posrečilo največjemu medvedu, da je ušel svojim čuvajem in jo mahnil naravnost na peron, ki je bil poln ljudstva. Potniki so kriče iskali izhodov in se brezobzirno prerivali, pehali in hodili drug po drugem. Kosmatinec pa se je tudi prestrašil silnega krika in je rjoveč begal po peronu ter širil strah na vse strani. Položaj je začel postajati nevaren, ker je krik ljudske množice, ki se je zagvozila pred izhodi, spravljal žival v besnost. V tem trenutku je prihitela na lice mesta mlada ženska in zaklicala: »Miško, pojdi sem«. Medved je na mig postal krotak in je zadovoljno godrnjaje sledil svoji krotiteljici ter se ji dal zapreti v svojo kletko.

Odposlanci Društva narodov v Sloveniji. Pretekli teden so bili v Ljubljani odposlanci Društva narodov, da so na licu mesta sprejeli natančna poročila o tem, kar Italiji in Mussoliniju ne bo ljubo.

Papirnati zmaj kot povzročitelj nesreč. V Miskolczu na Madžarskem se je pripetila nenavadna nesreča. Otroci so spuščali papirnatega zmaja, pa se jim je zapel v žice električnega toka. Prišel je na pomoč neki možakar, ki je pričel vleči na vso moč za vrstico. Na ta način je prišel vod za visoko napetost v dotiko s svetlobnim vodom. Nastal je kratki stik, zaradi katerega je odneslo polno oseb opekline, med temi dve zelo težke. Ena oseba je bila celo ubita in del svetlobnega voda je uničen.

Ljutomer. Vinarska zadruga v Ljutomeru, r. z. z. o. z. vabi svoje člane k rednemu občnemu zboru, ki se vrši v nedeljo, dne 15. aprila t. l. ob 7. uri dop. v okrajni posojilnici po sledečem redu: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Odobrenje računskega zaključka za leto 1927. 3. Volitev načelstva in nadzorstva. 4. Sprememba pravil. 5. Slučajnosti. V slučaju nesklepčnosti prvega občnega zbora, se vrši v smislu § 18 zadrughnih pravil za pol ure pozneje drugi občni zbor, ki sklepa o ravno istem dnevnem redu veljavno brez ozira na številko navzočih članov.

Specialist za notranje
bolezni

Dr. Janko Pihlar

se je po večletni klinični praksi v inozemstvu naselil v
Maribor in ordinira v
Presernovi ulici 2
518 II. nadstropje

Naša nova povest. Kmalu bo začel »Slovenski Gospodar« objavljati v podlistku izvorno in domačo povest »Črni križ pri Hrastovcu.« (Hrastovec je grad pri St. Lenartu v Slov. gor.) V naši novi zgodovinski povesti se obravnava na zanimiv in z burnimi dogodiljaji prepleten način srednjeveški del zgodovine naših divnih Slovenskih goric. Naročniki, prijatelji in čitatelji »Slovenskega Gospodarja« bodo navdušeno čitali to povest, ki obravnava minulo življenje in razmere naših pradedov. Povest se vrši na krajih, ki so znani vsakemu Slovenještajercu. »Slovenski Gospodar« ima največ naročnikov ravno v Slovenskih goricah in radi tega bodo ti še posebno posegli po tej povesti, ki jim opisuje njihove kraje in jih bo seznanila z zgodovino prošlosti. Zgoraj omenjena zgodovinska povest je zopet povod, da se lotijo naši agitatorji, fantje in dekleta dela za razširjanje »Slov. Gospodarja«.

VELIKA NESREČA NA DRAVI.

Par dni pred Veliko nočjo je kupila mariborska mestna občina Felberjev otok v Dravi, ki meri 20 oralov. Na otoku bode zgradila občina lepo kopališče. V torek, dne 10. t. m., so prevažali kmetje iz Kamnice v za železno žico pritrjenem čolnu seno z otoka na levi breg Drave. Ker je bilo v torek lepo solneno vreme, se je nabralo popoldne na otoku vse polno izletnikov iz Maribora in to predvsem družin z otroci. V zabavo otrokom je bilo, da so se vozili v čolnu na senu iz enega brega Drave na drugega. Kmalu po peti uri popoldne omenjenega dne je tudi prepeljal brodar seno, v čolnu je bilo kakih 11 oseb in med temi 5 otrok. Čoln je bil tako obložen, da je gledal pred odhodom z otoka le še par prstov iznad Drave. Spredej v čolnu so stali otroci in ko je drčal po vrvi proti sredini reke, je začela že voda pljuskat v čoln od spredaj. Otroci so se potegnili na seno k odraslim in s tem je bil čoln od zadnje strani tako obtežen, da je zajel vodo in na sredini Drave so odplavili deroči valovi iz čolna seno in vse ljudi, ki so bežali pred vodo na vrh sena. Vse je popadalo v vodo. Najprej so izginiti za vedno v valovih otroci, brodar in ena ženska — mati dveh sootopljenih otrok. Rešila sta se dva voznika, ki tudi ne znata plavati. Na pomoč je hitel od spodnje strani majhen čoln, a je bila vsaka pomoč izključena, ker je Drava ravno pod Felberjevem otokom močno deroča. Pri pogledu na to grozno nesrečo so se do igravali na obeh bregovih Drave pretresljivi prizori. Proti večeru so potegnili iz vode pri mariborskem velikem mostu omenjeno mater — mrtvo. Vse druge ponesrečence je odnesla Drava proti Ptuj. Izletnikom, ki so ostali na otoku brez čolna, je priskočil na pomoč proti večeru rešilni oddelek iz Maribora, ki jih je prepeljal na kamniško cesto. Ta velika nesreča

bo klicala vsem Mariborčanom in okoličanom leta in leta: Bodite previdni pri prevozih preko deroče Drave, ki ne pozna šale!

Sreča v nesreči. Pri Sv. Marku niže Ptuja v občini Nova vas je Drava že tako izpodjedla levi breg, da se je dokopalo valovje malodane do hiš. Nevarnost je za celo vas, da je Drava ne odnese v slučaju kake večje povodnji. Pred trganjem zemlje se branijo ljudje sami z zabijanjem lesenih drogov, katerim pravijo butare ali pažine. Novovaški posestnik Anton Meznarič je napravil nekaj takih butar na desnem bregu Drave in jih prepeljal preko reke v občinski ladji. Pomagal mu je pri tem delu voznik Anton Lovrenko in še dva druga delavca. Med prevažanjem se je ladja zajela ravno tamkaj, kjer je Drava globoka par metrov in je bila velika nevarnost, da utonejo ljudje in živina. Oba delavca sta plavača in sta dosegla z lahkoto desni breg. Voznik Lovrenko pa ne zna plavati, pa se je oprjel na srečo vola, ki ga je izvlekel iz Drave. V ladji sta bila še Meznarič in njegova hči, ki sta se po nesreči oprijela voza, katerega so sukali valovi po Dravi. Tema dvema sta priskočila na pomoč dva korajžna fanta in ju rešila. Je pripisati sreči, da niso utonili vsi, ki so se vozili v ladji.

Neznana utopljenka. V Vurbergu, ob levem obrežju Drave, so pred par dnevi našli domačini truplo dosedaj še popolno ma neznane utopljenke, ki je moralo ležati v vodi že do tri tedne in je bilo že v močno razpadajočem stanju. Truplo je bilo popolnoma golo ter je imelo samo le okrog desne roke ovito spodnje krilo ter košček pisane bluze. Po videzu gre tu za mlajšo žensko, ki se je skoro gotovo vrgla v valove v samomorilnem namenu.

Smrtna kosa. Na velki petek je bil pokopan g. Mihael Kokošinek, vrtnar v Gamberju pri Celju. Kako je bil pri ljudeh priljubljen, je pokazal lep pogreb, ki se ga je kljub slabemu vremenu udeležilo veliko ljudi. Gospod mu daj večni mir in pokoj.

Skrivnosten samomor v Sevnici. Dne 2. aprila ob 2. uri popoldne je v vasi Oreho-vo pri Sevnici skočil neznan možki, navidez kakih 60 let star, v Savo in utonil. Dosedaj še niso mogli najti njegovega trupla in tudi ne vedo, kdo je. Pojavil se je istega dne v vasi in je govoril gorenjsko narečje.

Iz ljubezni do ciganskega življenja. V Sirakuzi na otoku Sicilja je našla te dni mati svojega sina, katerega so jej ukradli cigani leta 1904. Omenjenega leta se je pojavila v Cataniji večja družba ciganov, ki so ukradli omenjenega otroka, ki se je pisal tedaj Gaetano Muscara. Vsa povpraševanja za izginulim otrokom so bila skozi dobo 24 let popolnoma zastoj. Treba pa povdariti, da je otrokova mati vedno upala, da bo še videla svojega iztrganega jej otroka. Ko je sedaj izvedela, da se je pojavila v Sirakuzi večja ciganska družba, se je podala v mesto, da si ogleda te ljudi. Na trgu je srečala mladega cigana, ga je takoj prepoznala kot svojega sina. Spoznala ga je po brazgotini, katero je imel na obrazu kot majhen deček, ko je bil ukraden. Cigan se piše sedaj Mirko Ramovič in je poročen z lepo ciganko. Na poziv matere, naj zapusti cigane in nji-

hovo pohajkovanje, je odgovoril, da tega nikakor ne bo storiti, pač pa mu naj sledi mati v ciganski tabor. Za kaj se je odločila mati, še ni znano.

V kočiji iz Berlina v Pariz. 70 let stari berlinski kočijaš Gustav Hartmann je na pravil sklep, da bo vrnil gospici Durange v Parizu njen obisk in bo prevozil to dolgo pot v kočiji. Hartmann je že odpotoval v svoji stari kočiji iz Berlina in ga je pospremila iz mesta godba, mnogo avtomobilov ter ljudske množice. Stari kočijaš ima seboj 10.000 znakov, katere bo prodajal med potjo in se preživljal na ta način. Zgoraj omenjena gospica Durange, h kateri se pelje stari mož na obisk, je mladostna Parižanka, ki je jezdila na konju iz Pariza v Berlin.

Čudni pojavi. V mestu Kodanj so vtaknili pod ključ 12 letnega dečka, ki je preživljal sebe in celo rodbino s tatvino. Družina je bila tako založena, da je kupil oče z nakradenim denarjem avtomobil. — V Berlinu je porodila 13 letna deklica otroka. Niti doma, niti v šoli niso zapazili, v kake razmere je zabrodil otrok.

Z ного igra gosli. V Nemčiji je dočakal 80 letnico umetnik na gosli g. Untham. — Untham se je rodil brez rok: bil je sin vzhodno-pruskega učitelja. Že v prvi mladosti se je naučil uparabljati noge namesto rok. Ker je kazal nadarjenost za glasbo, ga je oče poslal na višjo šolo za glasbo na Lipsko. Postal je dober vijolinist ter je z 19 leti priredil svoj prvi koncert. Potem je 50 let romal po svetu in nastopal v vseh velikih evropskih in ameriškim gledališčih. Izučil se je tekom teh let še za umetnega streleca, potapljača itd. Svoje življenje je opisal v posebni knjigi. Za časa vojne je brezplačno zabaval ranjence s svojimi umetnijami. V povojnem gospodarstvu je izgubil vse premoženje in ostal je s svojo ženo brez sredstev.

Najtežja svinja v Nemčiji tehta preko 400 kg.

Temeljito študiral — pa ni doštudiral! Na Zwoezengassi v Jeni na Nemškem so te dni na svečan način pribili marmorno spominsko desko na hiši, kjer je stanoval Wilhelm Demoelius, s priimkom — »večni študent«. Bil je sin protestantskega duhovnika in se je leta 1827 vpisal na bogoslovsko fakulteto. Nosil je 46 let dijaško kapo, nakopičil si je 96 semestrov, udeležil se je neštevilnih pivskih in sabljaskih dvobojev ter je prav svečano propadel pri vsakem izpitu. Umril je še vedno kot dijak — 70 let star, in tovariši, oz. vnuki nekdanjih tovarišev, so zbrali denar za pogreb, ker ni zapustil »večni študent« ničesar razen dolgov.

Šafot v stanovanju. V Altoni pri Hamburgu so aretirali nekega elektrotehnik, ki je hotel na poseben način umoriti svojo ženo. Nekemu zancu je izjavil, da hoče še istega dne »videti kri«, nato je postavil v svojem stanovanju primitiven šafot, prižgal štiri sveče in poiskal skledo iz porcelana, da bi ujel kri. Še preden je izvršil svoj namen, pa ga je zgrabila policija in ga odvedla v norišnico.

Slučaj, da ni prišlo do kake velike nesreče. Na progi Pariz—Lille, po kateri vozi štirikrat na dan brzovlak, so odkrili te dni zalogo min, v kateri so bili 4 nemške granate. Vse te granate so bile spojene med seboj z električno žico in ta je vodila v večjo električno centralo v Nemčiji.

Omenjena železniška proga je bila podminirana za časa svetovne vojne in celih 10 let ležalo pravo skladišče min pod tihom, ne da bi se bila zgodila kaka nesreča. Da se tukaj ni pripetila večja nesreča, je samo slučaj!

Pobegle kaznjence ugnali z gasilno brizgalno. V kaznilnici v Pricku na Poljskem so se uprli kaznjenci. Razbili so okna ter vrata in pobegnili na dvorišče, kjer so pa naleteli na paznike. Med pazniki ter begunci se je razvila prava bitka, v kateri je bilo ustreljenih pet kaznjencev. Policiji se je posrečilo, da je poklicala na mesto upora mestne gasilce z brizgalnicami. Brizgalne so bruhale v boreče se upornike mrzlo vodo s tako silo, da so morali pobegniti nazaj v svoje celice in celi upor je bil udušen s curki hladne vode.

Se ni veselil dolgo bogatega plena. Blagajnik poštnega ravnateljstva v Sofiji na Bolgarskem Mutapov je šel ravno iz narodne banke in je nesel seboj 800.000 levov (bolgarski denar). Neznani človek se je zagnal naenkrat proti njemu in ustrelil nanj trikrat iz revolverja ter mu oropal torbico, v kateri je imel ravnatelj težke tisočake. Kmalu po napadu je ravnatelj umrl. Napadalca je prijela policija in mu odvzela bogati plen.

Perzijskega notranjega ministra Amir Tabmasa so napadli ob priliki službenega potovanja razbojniki in ga ubili. Na mesto zločina je odpotoval perzijski šah.

Velikanski požar na Rumunskem. Na Rumunskem gori že več dni šuma Milava, ki obsega 1200 oralov. Pri gašenju so zaposleni poklicni gasilci in vojaštvo. — Škoda je že sedaj ogromna.

Silne poplave v Avstraliji. Po Avstraliji je močno deževalo zadnje dni. Vsled deževja so nastale povodnji, ki so povzročile večmilijonsko škodo. V avstralski državi New South se je razlila voda po velikanskih pašnikih. Utonilo je na tisoče goveje živine, konj ter ovac. Vlada je poslala motorne čolne na avtomobilih, da je upostavila zvezo z živinorejskimi zadrugami, ki so popolnoma odrezane ena od druge.

»Ljudska samopomoč« v Mariboru nanznanja vsem svojim članom, da šteje že z današnjim dnevom nad 4000 članov. Prihodnje dni dobijo vsi člani prvo društveno obvestilo s priloženimi položnicami. Ker bodo oddelki B C D skoraj polni, so se osnovali po sklepu zadnje odborove seje pododdelki B-I, C-I, D-I, v katere se sprejmejo zopet nekaj časa tudi zdrave osebe v starosti od 50 do 75 let. Kdor še torej ni član Ljudske samopomoči, naj zahteva še danes pristopno izjavo.

Poročila SLS.

Shod SLS pri Mali Nedelji. V nedeljo, dne 15. aprila, po rani sv. maši, vsi na shod SLS, ki ga priredita pri nas narodni poslanec našega okraja g. dr. Hohnjec in oblastni poslanec g. Rajh. Popoldne ob 3. uri se vrši shod na Kamenščaku, kjer nastopita ista govornika.

Veliki shod Slovenske ljudske stranke za okraj Maribor levi breg se vrši na belo nedeljo, 15. aprila po rani sv. maši (ob pol osmih) pri Sv. Marjeti ob Pesnici v gostilni Kramberger, ob obilni udeležbi pa pod milim nebom pri cerkvi. Na shodu govori: narodni poslanec Zebot, oblast-

ni poslanci mariborskega okraja. Po shodu seja okrajnega odbora SLS za mariborsko-lenarški okraj.

Somišljenikom in prijateljem v ptujskem okraju! Ker imamo razpravljati zelo važne in nujne zadeve in ker hočem podati podrobnejše poročilo o državnem proračunu, o novem davčnem zakonu in o notranji in zunanji politiki, prosim Vas, da se shoda zaupnikov na belo nedeljo udeležite polnoštevilno! To tem bolj, ker vsled dela v parlamentu ni izgleda, da bi zamogel iti po farah. Na svidenje! — Iv. Vesenjaki.

Občni zbor krajevne organizacije SLS v Škalah pri Velenju se je nedavno vršil. Bil je prav lepo obiskan. Udeležil se ga je tudi tajnik SLS in oblastni poslanec g. Ovčar, ki nas je z lepim govorom navdušil. Novoizvoljeni odbor nam daje upanje, da bo naša stvar prav dobro napredovala. Korajžno na delo in Bog z nami!

Občni zbor delegatov SLS v Sv. Petru na Kronske gori. Na velikonočni podeljek se je vršil občni zbor delegatov SLS pri Sv. Petru na Kronske gori. Zborovanja se je udeležilo mnogo naših mož in fantov, ki so z velikim zanimanjem poslušali govornike in sicer tajnika SLS g. Ovčarja iz Maribora in druge oblastne poslance slovenjegraškega okraja. Izvoljen je bil tudi novi odbor, ki nam jamči, da bode dobra stvar v naši župniji dobro uspevala. Bog živil!

NAŠA DRUŠTVA

Prosvetna zveza v Mariboru. V zmislu okrožnice okrajnega finančnega ravnateljstva z dne 3. aprila 1928, br. 2762, uživajo, kakor smo v zadnji številki »Slov. Gospodarja« poročali, vsa včlanjena društva za vse prosvetne prireditve 10% takso od vstopnice brez vsake prošnje za uverenje o umetniškem značaju.

Odbor Krščanske ženske zveze v Mariboru uljudno vabi vse članice, člane ter prijatelje društva na predstavo »Pasijon« v nedeljo, dne 15. aprila ob treh popoldne v narodnem gledališču. Pričakujemo prav obilne udeležbe! — Odbor.

Sv. Rupert v Slov. gor. Na praznik sv. Jožefa je vprizorilo tukajšnje Prosvetno društvo misijonsko igrjo. V nabito polni dvorani so ljudje presenečeni zrl vsa grozodejstva, ki se vrše v afriških pokrajinah, kjer še tava večina prebivalstva v temi nevere pod vplivom raznih čarovnikov, videli smo tudi, kako blažilno vpliva krščanska vera na zamorce. Bili so res pretresljivi prizori, ko so nam predstavljale naše igralkice Afrikance kot malikovalski narod, ki žrtvuje svojim bogovom celo svoje otroke. Dobiček 700 dinarjev se je odposlal v korist afriških misijonov. Zelim, da nas igralkice zopet kmalu razveselite s takimi prireditvami!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Orliški krožek ponovi na belo nedeljo, dne 15. aprila, popoldne po večernicah predstavo lepe igrje »Ukrideni biseri«. Udeležite se je v velikem številu domačini in sosedje!

Gornja Radgona. V nedeljo, dne 15. aprila priredi naše Katoliško prosvetno društvo velezanimivo igrjo v 4 dejanjih: Dve materi. Začetek ob 3. uri popoldne. Prijatelji in somišljeniki, obiščite nas! Odbor.

St. Janž na Vinski gori. Dne 9. aprila je priredilo Prosvetno društvo protestno zborovanje proti nekulturnemu, krvavemu preganjanju mehikanskih katoličanov. Vršilo se je

predavanje, ki je pojasnilo mehikanske razmere in vzroke preganjanja. Lepo deklamirana pesem nas je navdušila za Kristusa Kralja, k odločnosti zanj pa užgala naša srca pesem »Povsod Boga«, s katero je naš pevski zbor otvoril in zaključil zborovanje. Od občinstva z odobravanjem sprejeto resolucija sta podpisala društvo in župnijski urad ter po Prosvetni zvezi vposlala na pristojno mesto. Z vzklikom »Živel Kristus Kralj, živel mehikanski katoličani!« se je uspelo zborovanje zaključilo.

Braslovče. Tukajšnje katoliško prosvetno društvo priredi na belo nedeljo, dne 15. aprila, ob treh popoldne v Društvenem domu narodno igrjo »Divji lovec«. Med odmori igra tamburaški zbor.

Koprivnica. Gregorijanski koledar smo malo spremenili in imeli že radi cerkvenega posta belo nedeljo — seveda samo na odru naše dvorane, kjer smo uprizorili igrjo s tem imenom in to na materinski dan 25. marca. Sicer skromno, a prav priskrno smo obhajali praznik naših mater. G. župnik je v pozdravnem govoru obrazložil pomen tega dneva in z zbranimi besedami proslavil pričujoče matere. Dekleta so pod njegovim vodstvom zapela par pesmic in nato uprizorile podučljivo in za ta dan kaj primerno igrjo »Bela nedelja« s precej dobrim uspehom. Nekatero matere so bile do solz ganjene in so v radostnem razpoloženju zapuščale dvorano, želeč, naj se zopet kmalu kaj uprizori. Dne 22. t. m. imamo pa občni zbor Prosvetnega društva. Vabljeni so vsi člani in nečlani, da se ga udeleže, da se v bodočem letu delo v društvu še bolj razmahne in poživí.

Rešitev ugank. Ko našega Odrešenika ni bilo ne na svetu in ne v nebesih, ne v predpeklju, je bil — na križu med nebom in zemljo. — — Kristus je zapustil križu, na katerem je visel — svetost, ker se imenuje odslej sveti križ. — — Vsak tat, kadar krađe, pozabi, da ga Bog vidi. — — Za Velikonoč nihče ne je pernate živali, ampak — brez perja. — — Snega je na Veliki kopri o Veliki noči toliko, da je pokrita, ostali sneg že leži na snegu. — — Zenska ima v cerkvi večjo pravico, ker je — pokrita.

Novo uganke. Je lepa beseda v vsaki molitvi, a daš spredaj še eno črko, pa dobiš sredstvo, s katerim so enega svetnika uničili. — Kateri svetnik ima največ zob? — Kako se neprijetni gost z lepimi besedami ven vrže? (Poslal Oto Srobotnik.)

Razdelitev velikonočnih daril, 8 pisank v skledi med 8 otrok je mati tako razdelila, da je osmemu dala pisanko v skledici, tako so res vsi dobili in je bila ena pisanka v skledi.

Osramočen dobrotnik: Sinček: »Povejte mi, oče, ali črnici, za katere ste zdajle darovali v nabiralnik, ne nosijo hlač?« — Oče: »Seveda jih ne nosijo!« — Sinček: »Zakaj pa ste darovali v nabiralnik za za morčke — hlačni gumb?«

Jürek Cmürek se je naenkrat začel jokati, ko je vstopila mamica v hišo. »Kaj pa ti je, Jürek?« — On pa je jokane odgovoril: »Včeraj sem padel na vrtu in se pobill« — Mama: »Zakaj pa potem danes jokaš? Ali te še boli?« — Jürek Cmürek: »Nič me ne boli, ampak vas ni bilo včeraj doma!«

Samo eno klofuto! Sodnik: »Koliko klofut ste dali tožniku?« — Zatoženec: »Sa-